

הוכן ע"י כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

קידושין דף מט.

גט מקושר שכתבו עדיו מתוכו, מה דינו?

במקום שנוהגים בין בפשוט ובין במקושר		במקום שנוהגים דוקא במקושר	
אמר לשליח לעשות פשוט ועשה מקושר	מקושר שעשאו פשוט		
פסול ¹			לתנא קמא
פסול - דהוי קפידא	כשר ³	פסול ²	לר' חנינא ב"ג
כשר - דאינו מקפיד ⁴	כשר	פסול	לר' שמעון ב"ג

הטעה לשבח באופנים דלהלן, האם מקודשת?

שפחה מגודלת	שבח יוחסין	שבח ממון	
אינה מקודשת			לרבנן
לתי' א': מקודשת לתי' ב': אינה מקודשת ⁵	אינה מקודשת	מקודשת	לר' שמעון

האומר ע"מ שאני "קריינא", או ע"מ שאני "שונה", מה הכוונה?

ע"מ שאני "שונה"		ע"מ שאני "קריינא"	
שונה הלכה למשה מסיני	לחזקיה	שיקרא ג' פסוקים מס"ת בביהכנ"ס	לת"ק
מדרש תורה - ספרא וספרי	לר' יוחנן	עד שיקרא ויתרגם ⁶	לר' יהודה

¹ ס"ל דגט מקושר לעולם לא יכול להיות כגט פשוט, כיון שבגט מקושר כותבים את השנה הבאה (והכל יודעים שכיון שהוא מקושר שכך הדרך לכתוב בו שנה הבאה ולא הוי שטר מוקדם), ואם יעשה את השטר עתה פשוט, יהיה שטר מוקדם ופסול (כי בגט פשוט כותבים את השנה דעכשיו).

² כיון שאין יכול לעשות את המקושר פשוט - כיון שנוהגים דוקא במקושר, וגם לעשות אותו מקושר לא יכול, כי מקושר עדיו מבחוץ דוקא ואם עשאו עדיו מבפנים פסול.

³ דיכול לעשות את השטר פשוט.

⁴ והוא רק מראה מקום לשליח לומר לו שהדרך הקלה היא לעשות פשוט, אבל אה"נ אם יעשה מקושר אינו מקפיד וכשר.

⁵ פי', התירוץ הראשון בגמ' ס"ל ששפחה מגודלת הוא שבח ממון, ולכן אמרינן שפליג ר"ש ברישא והי"ה בסיפא, והתירוץ השני ס"ל שאה"נ דלא פליג ר' שמעון גבי שפחה מגודלת כי גם היא הוי שבח יוחסין.

⁶ בפשטות הכונה שיקרא ויתרגם ג' פסוקים שהזכיר ת"ק, וכן הבין הטור (אבן העזר סימן ל"ח), אכן הרמב"ם (פ"ח מהלכות אישות ה"ד) וכן השו"ע (אבן העזר סימן ל"ח סעיף כ"ה), ס"ל שעד שיקרא ויתרגם בכל התורה כולה.

הוכן עי"י כולל עיון הדף

2

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

קידושין דף מט:

האם בדברים דלהלן צריך תנאי כפול? [תוד"ה דברים].

במילי דממון	במילי דאיסור - כקידושין	
לא בעינן ¹	בעינן תנאי כפול	לרשב"ם
בעינן תנאי כפול ²	בעינן תנאי כפול	לר"י

¹ ובזה מיושב מה דבסוגיין שמכר את נכסיו ע"מ להעלות לא"י לא הוי מכר משום דהוי דברים שבלב, ואמרינן דוקא משום שלא גילה בדעתו, ומשמע שאם היה מגלה בדעתו שרוצה להעלות לא"י היה המכר בטל אפ"י שלא עשה תנאי כפול. והיינו כנ"ל, דבמלתא דממון לא בעינן תנאי כפול.

² והא דהכא משמע שאם היה מודיע שרוצה ללכת לא"י הויה מהני לי לחזור בו, ולא היה צריך תנאי כפול, י"ל דיש דברים שגילוי מילתא בעלמא סגי להו, כיון דאנן סהדי שאם גילה בדעתו שהוא נוסע לא"י, שלא היה דעתו למכור אל אמשום זה, ולכך לא צריך תנאי כפול, ואם לבסוף לא נסע יכול לחזור.